

unicef
Birleşmiş Milletler
Çocuklara Yardım Fonu

Belarus Cumhuriyeti
Sağlık Bakanlığı

unicef

Birleşmiş Milletler
Çocuklara Yardım Fonu

Birleşmiş Milletler
Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF)
Belarus Cumhuriyeti Ofisi
e-posta: unicef@tut.by

**AİLEDE SEREBRAL PALSİLİ
BİR ÇOCUK YETİŞTİRME**

Belki çocuğunuz sağlıklı çocuklardan farklı olabilir ancak bu, onu daha az sevdiğiniz anlamına gelmez ve çocuğunuzun sağlığının ve aktivitelerinin daha da gelişmesini istersiniz. Hayatının ilk günlerinden itibaren oğlunuzun veya kızınızın hareketleri, konuşması, algısı ve daha sonra eylemleri ve davranışları üzerine hedefe yönelik bir çalışmaya başlarsanız çocuğunuza birçok yönden yardımcı olabilirsiniz. Doktorlar, pedagoglar ve aynı sorunları yaşayan başka çocukların ebeveynleri bu konuda size yardımcı olacaktır. Yine de genel eğitim kurallarını en başından özetlemek mümkündür:

- Serebral palsili bir çocuk hem ailede hem de çevrede mümkün olduğu kadar dolu bir hayat yaşamalıdır. Hiçbir koşulda izole edilmemelidir (Ne motor gelişimi ne de konuşma açısından).

- Belirli bir günlük rutini doğru bir şekilde organize etmek ve buna uymak gerekir. Çocuğun dış görünüşünü izleyin ve ona hijyen becerilerini (saçını tarayabilmek, burnunu sümkürmek, tükürüğünü silmek vb.) aşılamak için sürekli çalışın. Her ne kadar bu, kolay görünmese de daha önceleri olduğundan kolaydır. Peçeteler, çocuk bezleri ve cırt cırtlı çeşitli giysiler, bebek arabaları, çamaşır makineleri ve güzel ortopedik ayakkabılar bize yardımcı olur. Ama asıl mesele bu değil! Asıl mesele dikkatimiz ve çocuğa kesinlikle onun güzel olduğunu söyleme fırsatı.

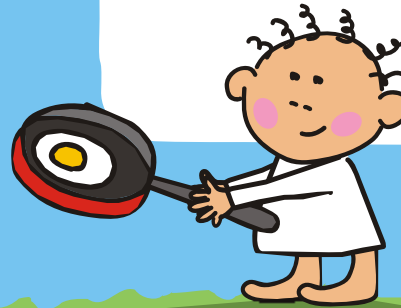
- Çocuğun sağlığıyla ilgili korkularınız, sürekli gözyaşlarınız, endişeleriniz, kavgalarınız, çocuğun hastalığının doğrudan ağırlaşması demektir. Sonuçta bunu anlar ve hem kendisi hem de sizin için endişelenmeye ve ayrıca hastalığa, kendi acı duygularına odaklanmaya başlar. Bu çok zor olabilir ancak evde sefalet ve hastane atmosferi olmamalıdır. Hasta bir çocukla uğraşırken çoğu zaman şu tabloyla karşılaşılır: Sevdiklerinin dikkati sadece hastalığına odaklanır, ebeveynler her konuda endişe içinde olur, çocuğun bağımsızlığını kısıtlatlar, incineceğinden, düşeceğinden veya beceriksiz olacağından korkarlar. Böyle bir durumda, çocuğun kendisi de kaçınılmaz olarak aşırı huzursuz ve endişeli olacaktır.

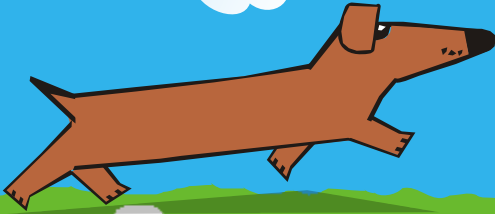
Emzirilen bebekler bile sevdiklerinin ruh hâlini ve çevrelerindeki alanın atmosferini hassas bir şekilde hissederler. Bu, onlara tam olarak aktarılır. Bu aksiyom hem hasta hem de sağlıklı tüm çocuklar için geçerlidir. Artan etkilenebilirlik ve duyguların keskinliği ile ayırt edilen kas-iskelet sistemi bozukluklarından muzdarip çocuklar hakkında ne söylenebilir? Engelli bir çocuğun duyguları ve ihtiyaçları kesinlikle normal çocuklarla aynıdır. Sevgiye ihtiyacı vardır. Ancak boğucu kucaklamalardan ve sınırsız hoşgöründen ziyade bakıma ihtiyacı vardır; başarabileceklerinin en önemlileri kendi ayakları üzerinde durma, gelecekte bağımsız olma ve toplumdaki yerini alma fırsatıdır.

- Çocuğun çabalarını, faaliyetlerini ve en ufak inisiyatifini dikkate alın. Niyetlerini (tabii ki sağlığına aykırı olmadıkça ve çocuk bunların tam olarak bilincindeyse) ve aktif eylemde bulunma girişimlerini destekleyin. Ayrıca asla “Yapamazsın! Bırak, bunu ben yapsam iyi olur.” demeyin. Onun için her şeyi yapın. Birincisi, hiçbir şeyde asla başarılı olamayacağından korkacak ve ikincisi, gelecekte kendi başına eylemde bulunmak için çabalamayacak, sakince oturacak, yıllar geçtikçe sırtınızda yaşayacak, hiçbir şey yapamayacak veya istemeyecektir. Çocuk inisiyatiften yoksun, güçlü yönlerinden ve yeteneklerinden emin olmayan, çekingen bir şekilde büyüyecektir. Çevresindekilerin kendisi için her şeyi yapacağını önceden düşünecektir. Çocuk zamanla bu duruma alışır ve bunu rahat bulur. Ebeveynlerin çocuğun hastalığına takılıp kalmadığı ve çocuğun bağımsızlığını sürekli olarak teşvik ettiği ve cesaretlendirdiği ailelerde çocukta yeterli öz güven oluşur. Bu tür ailelerde ebeveynlerin tutumu “Başkaları gibi olmaman daha kötü olduğun anlamına gelmez.” formülü ile ifade edilebilir.

- Çocuk sizinle iletişim kuruyorsa zor bir durumda yardım edeceğinizin sözünü vererek ona tam zaman ayırın. Gerekirse her eylemi gösterin, kelimelerle açıklayın ve çocuktan tekrarlanmasını isteyin. Beceriye sadece egzersizler yardımıyla güçlendirebilirsiniz.
- Hem yetişkinler hem de çocuklar oyun oynamayı sever. Çocuğunuzla oyunlar oynayın ve rekabet edin, sizi geçmek istesin!
- Çocuğunuzu herkesten daha iyi tanımanız gerekir. Hem sağlıklı hem de gelişimsel engeli olan çocukların gelişim özelliklerini bilmek bu konuda size yardımcı olacaktır. Bu nedenle kalıcı bilişsel aktiviteye yalnızca çocuğunuzun değil, sizin de ihtiyacınız vardır.

- Gerçekleri göz önünde bulundurun ve umudunuzu kesmeyin. Serebral palsinin oldukça ciddi ve kalıcı bir hastalık olduğunu, sonuçlarının üstesinden yavaş yavaş, bazen de yıllar içinde geldiğini bilmelisiniz. Bu nedenle yıldan yıla deneyim daha fazla geliştirilecek ve bilgi daha da derinleşecektir.

SABIR, İYİMSERLİK, ÇOCUĞA VE İMKÂNLARINA İNANMAK, ÇOCUĞA SONSUZ SEVGİ; BUNLAR ÇOCUĞUN KURTULUŞU VE ŞİFASIDIR.

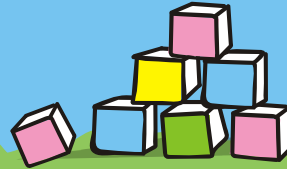
Çocuğunuz sizin sayenizde bu hayata hazırlıklı, belli bir bilgi ve beceri birikimiyle girecek, öz güven kazanacaktır. Sağlık sorunu çocuğun kişiliğinin yalnızca bir yönüdür ki geliştirilmesi gereken daha birçok niteliği ve üstünlükleri vardır. Çocuğunuz yetişkin olduğunda sizin sayenizde hayattaki yerini alabilecek, belli başarılar elde edebilecek, zor işleri keyifle yapacak ve bu da ona duygusal çatışmaların olmadığı sakin ve dolu bir yaşam sürme fırsatı verecektir.

**BAZI EBEVEYNLERİN ÇOCUKLARI
HAKKINDAKİ BAZI YANILGILARI:**

1 Çocuk, hasta doğduğu için ebeveynlerini suçlayabilir.
Herhangi bir çocuk, doğduğu için ebeveynlerini suçlayabilir. Ebeveynler sadece çocuklarını gerçek yaşam koşullarına hazırlamadıkları ve hatta onlara hayattan zevk almayı öğretmedikleri için de suçlanabilirler.

2 Artık tüm hayatınızı çocuğunuzun tedavisine ve eğitime adanmanız gerekiyor.
Bu doğru değil! Öncelikle serebral palsinin tedavi edilmesi gerekiyor, daha sonra mesele tedavi değil, gelişim ve eğitimidir ve her çocuğun geliştirilmesi ve eğitilmesi gerekmektedir! Hiçbir çocuk hemen kendi ayakları üzerinde duramaz. Bütün çocuklar hastalanır ve geceleri ağlar ve bütün bunlar en münasebetsiz anda olur. Bir çocuğun doğumu hayatımızı önemli ölçüde değiştirir. Ama bu gerçek hayattır!

AYRICA SEVGİLİ ANNELER, UNUTMAYIN, KENDİ SAĞLIĞINIZ HER ŞEYDEN ÖNCE GELİR. BU BİR ÇOCUK YETİŞTİREBİLMENİZ İÇİN TEMEL KOŞULDUR.

Çocuğuna bakarken kendi hayatını unutup hastalıklara yakalanan bir anne, yorgun ve çoğu zaman sinirli görünür. Ancak her çocuğun, sağlığını ve sinirlerini değil, sevgi ve sıcaklığını verebilecek mutlu bir anneye ihtiyacı vardır. Hasta bir çocuğun bu ihtiyacı bin kat daha fazladır. Asıl mesele telaşlanmak değil, panik yapmak değil, adım adım ilerleyerek, çocuğun hızlanarak hareket etmesine yardımcı olmak ve engelleri aşmaktır. Ve biraz mesafe katettikten sonra bir kalabalığa yetiştiğinizi fark edeceksiniz. Yalnız olmadığınız, bir maratona katıldığınız ortaya çıkacak. Ve bu insanlar da nereye gittiklerini biliyorlar. Bazıları zaten ikinci bir enerji dalgası buldular ve deneyimlerini paylaşmaya hazırlar. Bu “maraton koşucularına”, her zaman bitkin düşenlerin yardımına koşan antrenörler (pedagoglar) eşlik ediyor. Çünkü hareket hayattır, antrenman ve yorgunluktur, zaferler ve düşüşler, yeni hedefler ve yeni başarılarıdır!

Literatür:

1. I.A. Smirnova. Serebral palsili çocuklarda konuşma terapisi teşhisi, düzeltilmesi ve konuşma bozukluklarının önlenmesi. St. Petersburg, 2004.
2. I.A. Smirnova. Özel çocuğumuz. KARO Yayınevi, St. Petersburg, 2006.
3. Renate Holtz Serebral palsili çocuklara yardım İkinci baskı. Almandan çeviri A.N. Negovorinoy; Düzeltilmesiyle ve E.V. Mochkovata'nın ön sözüyle. I.:Terevinf, 2007.
4. Helmut Knupfer. Friedrich Wilhelm Rathke. Serebral palsili bir çocuğa nasıl yardım edilir: Ebeveynler, pedagoglar ve fizyoterapistler için Kılavuz/Almandan çeviri. Shipitsyna. - Marburg-tipografi Karl Wagner, 1994.

Yazar-Hazırlayan:

Novik T.N., Öğretmen-Konuşma Terapisti, Minsk Şehir Düzeltme ve Gelişimsel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi

